



WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

maj 2008

35

W tym roku I sobota miesiąca przypada w uroczystość Królowej Polski. Ojczyzną ucznia Chrystusa jest niebo, ale nie przestaje on być zakorzeniony w ludzkich dziejach swej ziemskiej ojczyzny. Jan Paweł II jest wzorem prawdziwej miłości ojczyzny. Módlmy się wraz z nim do Maryi, Jasnogórskiej Królowej Polski.

OJCZYŻNA W ŻYCIU UCZNIĄ CHRYSZTUSA

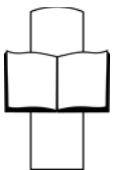
Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie*; z homilii podczas Mszy św. w Częstochowie, 6.06.1979): „Zgromadziliście się tutaj jako uczniowie Chrystusa Pana. Każdy z was stał się Jego uczniem przez chrzest święty [...]. Musicie myśleć o sobie w kategoriach uczniów Chrystusa. Chrystus wciąż ma uczniów, wszyscy jesteśmy Jego uczniami”.

PROWADZĄCY: Dzisiejsza uroczystość Królowej Polski skłania nas do szczególnej modlitwy w intencji Ojczyzny. Jan Paweł II przywiązywał wielką wagę do wierności temu dziedzictwu, któremu na imię Polska. Podejmijmy refleksję i modlitwę, tak jak byśmy jeszcze raz stanęli wraz z nim na Apelu Jasnogórskim, prosząc Matę Bożą, by nasza Ojczyzna była zawsze wierna Panu Bogu.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. „Z dawna Polski Tyś królową, Maryjo”.

JAN PAWEŁ II – NAUCZYCIEL PRAWDY



LEKTOR: Z Listu św. Pawła Apostoła do Galatów: „Gdy nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego z niewiasty [...], abyśmy mogli otrzymać przybrane synostwo. Na dowód tego, że jesteście synami, Bóg wysłał do serc naszych Ducha Syna swego, który woła: Abba, Ojcze! A zatem nie jesteś już niewolnikiem, lecz synem. Jeżeli zaś synem, to i dziedzicem z woli Bożej” (Ga 4, 4-7).

PROWADZĄCY: Odwołując się do tych słów św. Pawła, Ojciec Święty tłumaczył pojęcie ojczyzny. Wsłuchajmy się w jego słowa.

LEKTOR: Z książki „Pamięć i tożsamość” (rozdz. 11): „Wyraz ‘ojczyzna’ łączy się z pojęciem i rzeczywistością ojca. Ojczyzna to jest poniekąd to samo co ojcowizna, czyli zasób dóbr, które otrzymaliśmy w dziedzictwie po ojcach. [...] W obrębie

pojęcia ‘ojczyzna’ zawiera się jakieś głębokie sprzężenie pomiędzy tym, co duchowe, a tym, co materialne, pomiędzy kulturą a ziemią. [...] W Ewangelii w ustach Chrystusa właśnie to słowo: ‘Ojciec’, jest słowem podstawowym. [...] Chrystus jako Syn, który przychodzi od Ojca, przynosi z sobą ludzkości szczególną ojcowizną, niezwykle dziedzictwo. O tym mówi św. Paweł w Liście do Galatów. [...] Odejście Chrystusa otwarło pojęcie ojczyzny w kierunku eschatologii i wieczności, ale bynajmniej nie odebrało niczego jego treści doczesnej. [...] Chrystus przyszedł na świat, aby potwierdzić odwieczne prawa Ojca, Stwórcy. Równocześnie jednak dał początek zupełnie nowej kulturze. [...] Tak więc ta Boża ojcowizna przyobiekła się w kształt ‘kultury chrześcijańskiej’”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można włączyć podkład muzyczny.

PROWADZĄCY: Ojciec Święty wysiadając z samolotu całował ziemię kraju, do którego przybywał. Pragnął, by wszyscy dobrze rozumieli ten gest. Słuchając jego słów, rozważajmy, czym dla nas jest miłość ojczyzny? W jaki sposób potrafimy ją wyrazić?

LEKTOR: Z przemówienia powitalnego na lotnisku (Warszawa, 16.06.1983 – *nagranie*): „Przybywam do Ojczyzny. Pierwszym słowem, wypowiedzianym w milczeniu i na klęczkach, był pocałunek tej ziemi: ojczystej ziemi. Idąc za wzorem Pawła VI, czynię tak na początku każdej wizyty duszpasterskiej przez cześć dla samego Stwórcy oraz dla synów i córek ziemi, do której przybywam. Pocałunek złożony na ziemi polskiej ma jednak dla mnie sens szczególny. Jest to jakby pocałunek złożony na rękach matki – albowiem Ojczyzna jest naszą matką ziemską. Polska jest matką szczególną. Nielatwe są jej dzieje, zwłaszcza na przestrzeni ostatnich stuleci. Jest matką, która wiele przecierpiała i wciąż na nowo cierpi. Dlatego też ma prawo do miłości szczególnej”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można włączyć podkład muzyczny.

PROWADZĄCY: Wszyscy mamy żywo w oczach obraz papieża klęczającego na lotnisku. Jednak, nie wystarczą zewnętrzne gesty. Ojciec Święty pragnął, by miłość ojczyzny wyrażała się w czynach. Wyraża się ona także w serdecznej i szczerzej modlitwie. Wraz z Ojcem Świętym zawierajmy Polskę Matce Bożej:

LEKTOR: Z modlitwy podczas Apelu Jasnogórskiego (Częstochowa 19.06.1983 – *nagranie*): „O Matko i Pani Jasnogórska, pragnę – w zjednoczeniu ze wszystkimi – zawierzyć Tobie jeszcze raz mój naród. Jestem jego synem, noszę w sobie całe dziedzictwo jego kultury, jego historii, dziedzictwo zwycięstw [...] ale także dziedzictwo klęsk. Noszę w sobie świadomość jego zaniedbań, grzechów i win, ale także świadomość dziejowych krzywd, jakich doznawał, zwłaszcza w ciągu ostatnich dwu stuleci. Jestem synem tego narodu – i dlatego odczuwam głęboko wszystkie, wszystkie jego szlachetne dążenia, pragnienie życia w prawdzie, wolności, sprawiedliwości, solidarności społecznej – pragnienie życia swym własnym życiem. Przecież po tysiącu lat dziejowych doświadczeń ten

naród ma swoje własne życie, swą kulturę, swe społeczne tradycje, swoją duchową tożsamość.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można włączyć podkład muzyczny.

LEKTOR: (*nagranie – c.d.*): „Na koniec, o Matko Jasnogórska, przybyłem tutaj, aby Ci jeszcze raz powiedzieć *Totus Tuus*: Jestem, o Matko, cały Twój i wszystko moje jest Twoim! Wszystko moje: a więc także – moja Ojczyzna, mój naród. O Matko! Zostałem powołany do posługi Kościołowi powszechnemu na rzymskiej stolicy świętego Piotra. Z myślą o tej uniwersalnej, powszechnej posłudze powtarzam wciąż: *Totus Tuus*. Pragnę być sługą wszystkich! Równocześnie jestem synem tej ziemi i tego narodu. To jest mój naród. To jest moja Ojczyzna. Matko! Wszystko moje jest Twoim! Matko! Wszystko moje jest Twoim! Cóż Ci mogę więcej powiedzieć. Jak inaczej jeszcze zawierzyć tę ziemię, tych ludzi, to dziedzictwo. Zawierzam tak, jak umiem. Ty jesteś Matką. Ty zrozumiesz i przyjmiesz”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można włączyć podkład muzyczny.

PROWADZĄCY: Odmówmy dziesiątek różańca, modląc się o pokój w naszej Ojczyźnie, o wierność Prawu Bożemu, o wierność wartościom chrześcijańskim.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca, rozważając tajemnicę objawienia się Chrystusa uczniom na weselu w Kanie Galilejskiej. Następnie śpiewają pieśń, np. „Gwiazdo śliczna wspaniała”.

JAN PAWEŁ II – APOSTOŁ POJEDNANIA



PROWADZĄCY: Ojciec Święty pragnął, by nasza Ojczyzna rozwijała się w pokoju. Warunkiem pokoju jest pojednanie i przebaczenie.

LEKTOR: (*nagranie – cd.*): „«Odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom». Słowa te stanowią potężną zaporę przeciw narastaniu nienawiści i odwetu. Te słowa z Modlitwy Pańskiej zabezpieczają międzyludzką jedność u samych jej korzeni. Matko naszych serc! Spraw, aby słowa te kształtowały moc przebaczenia wszędzie tam, gdzie bez przebaczenia nie potrafimy wyrwać się z pęt nienawiści. Nienawiść bowiem jest siłą niszczącą, a my nie możemy ani niszczyć, ani dać się jej zniszczyć. Trzeba nam zatrzymać się na progu słów Modlitwy Pańskiej, trzeba nam stać zawsze na granicy możliwości pojednania”.

PROWADZĄCY: Człowiek przebaczący i gotowy do pojednania buduje pokój. Ojciec Święty pragnął, by w jego imieniu nieś znak pokoju do swych środowisk.

LEKTOR: Z homilii na Stadionie Tysiąclecia (17.06.1983 – *nagranie*): „Wczoraj przy powitaniu na lotnisku powiedziałem, że ucałowanie polskiej ziemi ma symboliczne znaczenie pocałunku pokoju. [...] Niech wyrazem tego pokoju i mi-

łości, która nas łączy – która nas łączy zwłaszcza w Eucharystii – będzie to, że powrócicie do swych domów, że ucałujecie swoje dzieci, które tu może przyjść nie mogły, że przybliżycie się do swoich chorych, którzy tu nie mogli być obecni, że powiecie dobre słowo do sąsiadów, przekazując im pozdrowienia i błogosławieństwo papieża”.

PROWADZĄCY: Prośmy Ducha Świętego, by dał nam moc pojednania i przebaczenia, by ukazywał nam drogi pokoju.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi” (*melodia na stronie internetowej: www.totustuus.janpawel2.pl/piesni.html*). Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Módlmy się za wszystkie ojczyzny świata, by zapanował w nich sprawiedliwy pokój. Duchu Święty, odnow oblicze ziemi.
- Módlmy się za Polskę, by była silna Bogiem, by budowała swą pomyślność na Prawie Bożym i chrześcijańskich wartościach. Duchu Święty, odnow oblicze ziemi – tej ziemi.
- Módlmy się za Polaków, by umieli i chcieli kochać swą Ojczyznę. Duchu Święty, odnow oblicze ziemi – naszej ziemi.
- Módlmy się o nawrócenie i pojednanie dla wszystkich, którzy dzielą naszą Ojczyznę przez szukanie własnych interesów kosztem jej dobra. Duchu Święty – odnow oblicze ziemi – polskiej ziemi.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojcze nasz”, śpiewają pieśń, np. „Jest zakątek na tej ziemi – Czarna Madonno”. O 21.37 wszyscy przez chwilę modlą się w ciszy.

PROWADZĄCY: Odmawia modlitwę o beatyfikację sługi Bożego Jana Pawła II.

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwała krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za Jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją że Twój sługa Papież Jan Paweł II zostanie szybko włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew, np.: „Boże, coś Polskę” lub „Bogurodzica”.

s. Agnieszka Koteja, albertynka

Niniejsze pomoce redagowane są w Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”. Adres redakcji: www.totustuus.janpawel2.pl Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl